

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Cæremoniarvm In celebratione Diuinorum Officiorum Observandarvm

Jacobs, Johannes

Antverpiæ, 1621

Posteà sequuntur Considerationes quædam quæ seruiant ad
celebrationem festorum, præsertim propriorum seu particularium
Ecclesiarum, præscripto Breuiarij conformandam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40844

SEQVNTVR NVNC
 CONSIDERATIONES
 QVÆ DAM
 QVÆ SERVIANT

Ad celebrationem Festorum præ-
 fertim propriorum seu parti-
 cularium Ecclesiarum

Præscripto Breviarij conformandam.

Nte omnia sciendum
 est, ministros Ecclesię
 in celebratione Diui-
 norum Officiorũ ge-
 rere personam totius Ecclesię, &
 tanquam legatos nomine ipsius
 ad Deum pro ea ac membris eius
 orationes, laudes, gratiarumque
 actiones fundere: ipsamque Ec-
 clesiam ad maiorem Dei reueren-
 tiam, & suam securitatem, ac fi-
 delium deuotionem ministris suis

præ-

*Patet
ex con-
stit. Pij
V. &
Clem.
VIII. in
princi-
pio Bre-
uiarij
ac Miss.*

præscripsisse certum modum ac formam (quæ in Missali ac Breuiario continetur) cui nihil addere, detrahere, aut immutare liceat, ita vt alioqui muneri suo non satisfaciant nec agant nomine Ecclesiæ; quemadmodum si Princeps aut Respublica ad alium Principem Legatos mittat quibus præscribat certam formam petitionis, pacti aut legationis, ij non agent nomine sui Principis aut Reipublicæ, si formam illam excedant. Nunc fit

CONSIDERATIO I.

Festa propria in usu Breuiarij Romani sunt retinenda.

IN primis certum est, non esse contra, sed planè secundū præscriptum Breuiarij Romani, festa propria particularium Ecclesiarum, locorum seu congregationum, cōsueta apud illas celebrari,

ab

ab ipsis in usu eiusdem Breuiarij retineri & celebrari. Patet clare ex rubricis generalibus eiusdem Breuiarij de officio duplici, de officio semiduplici, de ferijs & de octauis num. i. & etiam ex rubricis Martyrologij.

CONSIDERATIO II.

Festa omnia tam propria, quam communia, in usu Breuiarij Romani celebranda sunt iuxta rubricas eiusdem Breuiarij.

Certum quoque est, in omnibus festis celebrandis, tam proprijs, quam communibus (id est, tam non descriptis quam descriptis in Kalendario Breuiarij Romani) ab omnibus qui eo Breuiario vtuntur, dicendum quotidie Officium iuxta rubricas eiusdem Breuiarij. Patet ex verbis Pij V. in Constitutione Breuiario præfixa, vbi *omni alio usu quibuslibet, & c. interdicto, hoc*

Bre-

Breuiarium præcipit obseruari: statuens quoscunque, qui Horas Canonicas ex more & ritu Romane Ecclesie, iure vel consuetudine dicere vel psallere debent, propositis pœnis per Canonicas sanctiones constitutis in eos qui diuinum Officium quotidie non dixerint, ad dicendum & psallendum, Horas ipsas diurnas & nocturnas, ex huius Breuiarij præscripto & ratione omnino teneri: neminemq; ex ijs quibus hoc dicendi psallendiq; munus necessario impositum est, nisi hac sola formula satisfacere posse. Qua lege sine dubio tenentur omnes Ecclesie quæ vtuntur Breuiario Romano, etiam si fortè antè per ducentos annos alio vsæ fuerint. nam per acceptationem Breuiarij seu Officij Romani, de Episcopi Capituliq; vniuersi consensu factam, priuilegio, si quod fortè ante acceptationem ex antiquitate ducentorum annorū erat, renunciatum est, & omnis consuetudo præscripto eiusdem Breuiarij

*Ex
Fræcis.
Suarez
lib. de
Horis
Cano-
nicis. c.
11. &
Const.
Pij V.*

uiarij contraria, vndecunq̄ue siue ex prima institutione, siue ex aliqua ordinatione, statuto, fundatione, deuotione seu aliunde orta, reuocata est, ita vt non liceat illam retinere aut ad illam redire sine Pontificis auctoritate. Proinde omnes Ecclesiæ prædictæ tenentur quotidie in dicendo Officio Horarum tam in choro, quàm extra illum seruare non modò formam Breuiarij Romani, sed etiam alias præscriptiones rubricarum eiusdem Breuiarij. Quod confirmatur, quia Pius V. in eadem Constitut. paulò infra ab ea præscriptione qua præscribitur in Rubricis, quibus diebus Officium paruum B. Mariæ & Officium defunctorum, item septem Psalmos Pœnitentiales, & Graduales dici ac psalli oporteat, peccati periculum remouet, quamuis cohortetur ad hæc dicenda iuxta rubricas Breuiarij, & id facientibus indul-

P gentias

gentias concedat (sine tamen præiudicio sanctæ consuetudinis illarum Ecclesiârum in quibus Officium B. Mariæ in choro dici consueuerat, in quibus consuetudinem celebrandi prædictum Officium seruari vult.) ergo in alijs rubricis à quibus non remouet, ex præcedenti præcepto seu lege remanet & subest obligatio sub discrimine peccati grauis vel leuis, iuxta grauitatem vel leuitatem materiæ, aduertentiam, vel inaduertentiam, & alias circumstantias. Vnde in rubrica de concurrentia Officij numer. 9. in fine dicitur, *Eo die quo Officium feriarum aduentus & quadragesima impeditur, illarum commemorationem ratione temporis ex præcepto Ecclesie prætermitti non debere.*

CONSIDERATIO III.

*In illis celebrandis Officium dicendum
ex Breuiario Romano, nisi habeatur
proprium à Sede Apostolica appro-
batum.*

QUoad quidditatem & quasi
substantiam Officij dicen-
di, etiam certum est, à prædictis
omnibus dicendum quotidie Of-
ficium tam in choro quàm extra
ex Breuiario Rom. etiam in festis
proprijs, nisi habeant Officia pro-
pria à Sede Apostolica approba-
ta; & si aliud dixerint, per illud
non satisfacere obligationi dicen-
di psallendique Horas Canoni-
cas, neque id ipsum dicere tan-
quam ministros & nomine totius
Ecclesiæ. Patet ex lege Pij V. alla-
ta. Et explicatur breuiter, cum
enim ad supremam Ecclesiæ po-
testatem & auctoritatem, quæ

penes solum Pontificem est, pertineat constituere, quas preces ministri Ecclesiæ nomine totius Ecclesiæ ad Deum fundere debeant (quod faciunt in Officio Missæ & Horarum Canoniarum) ut omnia in hoc tanto ministerio ordinatiùs, puriùs & sinceriùs fiant, meritò eæ preces & laudes quæ Rom. Breuiario (& idem est de Missali) continentur, lege Pontificia omnibus sunt præscriptæ, ita ut alijs in hoc ministerio uti non liceat, nisi auctoritate Pontificis fuerint approbatæ & vel generaliter omnibus, vel specialiter aliquibus permissæ in celebratione quorundam festorum; quomodo approbatæ seu permissæ etiam verè dicuntur nomine vniuersalis Ecclesiæ à clericis seu ministris illarum Ecclesiarum quibus sunt permissæ, alijs verò minimè. De quo latius videri poterit Suarez De Horis

Suarez.

Cano.

Canonicis cap. 1. in fine & cap. 11. vbi etiam docet hactenus non esse alicubi per confuetudinem contrariam legi illi derogatum, quia Pontifices nunquam con- fenserunt tali confuetudini vel expresse vel tacite: quin potius Clemens VIII. in Constitut. Bre- uiario eiusdem auctoritate reco- gnito præfixa statuit, vt quod Pius ordinauit ratum & inuiola- tum conseruetur. Imò quia lex illa non tantum est præcipiens, sed etiam irritans omne aliud Officium, ex hac parte existimat omnes posteriores confuetudi- nes ita per eam legem reproba- tas vt contra eandem præualere non possint. Vnde aliud Offi- cium iam non potest esse Ca- nonicum, neque aptum vt per illud obligationi dicendi psallen- dique satisfiat: ac proinde me- rito in posteriori Synodo Pro- uinciali ordinatum est, vt in Eccle-

*Syno-
dus Pra-
uinc.
tit. 12.
cap. 5.*

sius quæ recepto usu Romano propria quadam Officia illi admiscent, si Apostolica auctoritate eiusmodi Officia recognita non sint, id fiat. Videantur quoque rubricæ de Officio duplici num. 1. de octauis num. 4. & de Lectionibus num. 9. Ex quarum prima & vltima patet, quod in festis proprijs celebrandis, vbicumque defunt propria & approbata Officia, Lectiones, aut Orationes, sumenda illa sunt ex Communi quod cõuenit festo de quo agitur.

CONSIDERATIO IV.

Omnia festa Breuiarij Romani celebranda sunt secundum eam qualitatem quam in eo habent, nisi quod consueta alicubi solemniter celebrari, celebranda ibidem sint tanquam duplicia.

QUoad qualitatem Officij seu festorum præsertim priorum, vtrum videlicet in illis facien-

faciendum sit Officium duplex, semiduplex aut simplex; & si duplex, in quo ordine & gradu festorum duplicium haberi debeant, an tanquam duplex primæ vel secundæ classis, vel solum duplex per annum, & hoc an æquale, maius vel minus, maior est difficultas: nam de hoc rubricæ non ita clarè disponunt. In primis tamen videtur certum, omnia festa Breuiarij Rom. nisi consueta fuerint alicubi solemniter celebrari (specialem etiam concessionem Pontificis semper excipio) ab omnibus celebranda esse secundùm eam qualitatem quam in eodem Breuiario obtinent. Patet ex lege Pij V. suprâ allata & præscriptionibus rubricarum. Exceptio autem de festis consuetis alicubi solemniter celebrari, patet ex rubrica de Officio duplici num. 1. vbi dicitur, *Officium fieri duplex in festis SS.*

qui apud quasdam Ecclesias, Religiones
vel Congregationes consueverunt so-
lemniter celebrari, etiamsi prædicta fe-
sta in Kalendario non sint descripta.
Vbi non restringuntur festa SS.
ad propria, neque dicitur restri-
ctiue, & in Kalendario non sunt
descripta, sed, etiamsi in Kalen-
dario non sunt descripta, quod po-
tius habet vim ampliantis, &
explanantis id de quo maius
poterat esse dubium: poterat
enim alioqui videri per legem Pij
V. derogatum consuetudini cele-
brandi festa propria in illis Eccle-
sijs quæ ad Breviarium eiusdem
Pij tenerentur, vnde ad significan-
dum consuetudini illi quo ad hoc
nihil derogari, sed vim suam &
vigorem retinere, hoc additum
videtur: vnde etiam in eadem ru-
brica verbis interpositis declara-
tur, quodnam Officium in huius-
modi festis apud illas Ecclesias
seu Congregationes dicendum

fit,

fit, prout superius explicatum est. Secundò ergo etiam certum videtur ex eadem rubrica, omnia festa SS. consueta alicubi solemniter celebrari, celebranda ibidem esse tanquam duplicia, etiamsi in Breuiario seu Kalendario Romano habeantur solum semiduplicia vel simplicia, vel de illis dicatur tantum fieri commemoratio, aut etiã omnino in eo non habeantur.

CONSIDERATIO V.

Nullum festum (excepta speciali Pontificis concessione) habendum pro duplici 1. aut 2. classis, præter enumerata in rubrica de Commemorationibus, quamuis in choro vel etiam in populo sit celebre; præferendum tamen eiusmodi aliis tertij ordinis ob celebritatem seu solemnitatem maiorem.

IN quo ordine & gradu dupliciũ prædicta festa haberi debeant, nec in rubrica supradicta nec alibi

exprimitur: nisi quòd in rubrica de Commemorat. nu. 4. & 5. & in fine rubricarum ante tabulas festum principale Patroni vel tituli ipsius Ecclesiæ, & festum Dedicat[i]onis eiusdem annumerentur duplicibus 1. classis, & in rubrica de concurrentia Officij num. 2. inter festa eiusdem solemnitatis seu ordinis festa illorum SS. qui in proprijs locis vel Ecclesijs solemniter celebrantur præferantur alijs in Kalendario descriptis, ita vt habeant vtrasque Vesperas integras. Aduertendum igitur in primis est, duplicia constituta esse in triplici differentia seu ordine, generatim loquendo. Alia enim dicuntur **duplicia** primi ordinis seu classis, alia duplicia secundæ classis, alia denique duplicia per annum: & in vnoquoque ordine sunt alia alijs digniora, atque in tertio ordine digniora in fine rubricarum appellantur duplicia
maiora

maiora per annum, & reliqua
eiusdem ordinis duplicia minora
per annum. Aduertendum secun-
dò duplex primæ classis in con-
currentia & occurrentia præferri
alijs aliorum ordinum, & duplex
secundæ classis cæteris inferioris
ordinis: inter festa autem vnius
ordinis digniora præferri alijs
eiusdem ordinis minus dignis,
videlicet festa Domini omnibus
alijs, & festa B. Mariæ festis SS.
item festa Angelorum & Apосто-
lorum cæteris alijs, & festa illo-
rum sanctorum qui in proprijs lo-
cis vel Ecclesijs solemniter cele-
bratur, alijs in Kalendario descri-
ptis, vt patet ex rubrica de con-
currentia Officij num. 2. & rubri-
cis de translatione festorum ac ta-
bulis in fine rubricarum. Vnde ad-
uertendum tertio in præferentia
festorum in primis habendam ra-
tionem maioris solemnitatis: di-
gnitatis autem maioris solum in
æqua-

æqua-

æqualitate solemnitatis, ac in præferendis tantum festis Domini, B. Mariæ, Angelorum & Apostolorum, non verò aliorum, verbi gratia Martyrum aut Virginum Aduertendum quartò quòd licet ex more & ritu Romanæ Ecclesiæ, in qua omnia magis ordinate fiunt, nullum festum inferioris ordinis videatur solemnius celebrari altero ordinis superioris, in alijs tamen Ecclesijs sæpè aliter fieri, vt verbi gratia apud nos in festis sancti Antonij & sanctæ Annæ, quæ sunt solum duplicia per annum, maior adhibetur solemnitas, quàm in plerisque festis secundæ classis, vt Philippi & Iacobi, Matthæi, Andreae, alijsue. Vnde oritur interdum difficultas in concurrentia quoad Vesperas & Commemorationes faciendas, vtrum videlicet de ijs iudicari debeat ex solemnitate quam festa
habent

habent ex particulari consuetudine, an ex ea quæ ipsis conuenit ex præscripto Breuiarij ac Cæremonialis. His animaduertis, Dico primò, omnia festa in vfu Romano celebranda saltem cum ea solemnitate quæ ipsis conuenit ex rubricis Breuiarij & ex præscripto Cæremonialis. Patet ex supradictis. Proinde in omnibus festis primæ & secundæ classis, alijsque quæ à populo obseruantur, debent Celebranti assistere cantores seu cantoriam facientes, aliæque solemnitates ac Cæremoniæ adhiberi, prout dictum est supra cap. 7. & 8. Sic enim ordinatur in Cæremoniali libro 2. capite 3. in fine quoad Vesperas, quibus Laudes correspondere debent, vt dicitur ibidem cap. 6. & 7. Et decet in illis etiam adhiberi organum & musicorum cantus, vt habetur lib. 1. c. 28. Dico secundò, nullū festum

haben-

habendum pro duplici primæ aut secundæ classis præter enumerata in rubrica de Commemorat. & in fine rubricarum, quamuis in choro vel etiam in populo sit celebre. Probatur, quia rubricæ disponentes circa festa primæ & secundæ classis vbique loquuntur solum de ibi enumeratis, vt videre est in rubricis de octauis num. 3. de Commemorat. num. 7. de translatione festorum nu. 2. & de concurrentia Officij num. 2. 3. 4. & 7. Vnde præposterum est, aliquod quod non est de numero illorum alicui ex ipsis præferre, quia est contra ordinem vt festum inferioris ordinis seu generis præferatur alteri ordinis superioris, & contra rubricam de concurrentia Officij num. 2. vbi expressè dicitur, vt *Duplici concurrente cum alio duplici, si non sint eiusdem solemnitatis, seruetur differentia in rubricis de Commemorat. & translatione festorum assignata, vt*

scilicet

scilicet festa maiora habeant primas & secundas Vesperas integras cum Commemorat. minorum, quando de eis fieri debet. Dico tertio, non videtur tamen inordinatum, quin potius conforme intentioni rubricarum, quod festum tertij ordinis præferatur alteri eiusdem ordinis equali aut etiam digniori, ob celebritatem seu solemnitatem maiorem quam alicubi habet in populo, vel in Ecclesia seu choro. Probat, quia in præferentia festorum in primis habenda ratio solemnitatis, dignitatis autem non nisi in æqualitate solemnitatis, vt supra dictum est, & patet cum aliunde, tum ex rubrica de concurrentia Officij num. 2. Vnde etiam ibidem inter festa eiusdem solemnitatis festa illorum sanctorum, qui in proprijs locis vel Ecclesijs solemniter celebrantur dicuntur præferenda alijs in Calendario descriptis, vtique etiam digniori-

bus.

bus. Hinc etiam in rubrica de Officio duplici num. 1. ordinatur, vt in festis SS. qui apud quasdam Ecclesias, Religiones vel Congregationes consueuerunt solemniter celebrari, Officium fiat duplex. Quocirca non immeritò festum sancti Nicolai quod in Calendario Romano est tantum semiduplex, hinc ob celebritatem in populo passim celebratur Officio duplici cum sola Commemoratio. Ambrosij in secundis Vesperis. Æquum enim est & rationi maxime consonum, vt Officium quod fit pro clero & populo & nomine omnium, omnibus eo loci, quoad fieri potest, accommodetur. Vnde etiam verisimile est, quod ob solam maiorem solemnitatem in Ecclesia seu choro adhiberi consuetam absque celebratione populi, festum tertij ordinis alioqui æquale vel minus dignum alteri eiusdem ordinis præferendum sit

in

in publica decantatione Officij, vt
ita solemnitati Officium festi, ob
quod ea adhibetur, correspon-
deat, & omnia ordinatè fiant. Vn-
de vlteriùs idem videtur seruan-
dum in priuata recitatione, quæ
quasi subrogatur loco publicæ in
his qui choro non tenentur assi-
stere, vel de facto non assistunt, vt
sic quisque sese conformet suæ
Ecclesiæ in qua residet. Dices, si
festum tertij ordinis ob particu-
larem solemnitatem maiorè præ-
ferendum sit alteri eiusdem ordi-
nis, etiam digniori, vt dictum
est, & verbi gratia sit apud nos in
festo S. Antonij, quod in secundis
Vesperis concurrat cum Cathe-
dra S. Petri, cur ob eandem ratio-
nem non sit etiam præferendum
alteri secundæ classis (prout apud
nos fieri solebat in festo Annæ,
cum quo concurrat festum Iacobi
Apostoli, cui nunc attributa est
æqualis solemnitas) vt sic solem-

Q nitati

nitati correfpondeat Officium fe-
fti ob quod ea adhibetur, & in di-
uinis Officijs omnia ordinate
fiant. Refpondeo, quia folemnitas
illa iuxta præfcriptum Cæremon-
ialis omnibus feftis fecundæ
claffis conuenit, nec folùm illis,
fed etiam alijs quæ à populo ob-
feruantur, vt fuprà dictum eft:
proinde illis omnibus tribuenda
eft, & non alia ipsis præferenda,
fed potius illa ita moderanda, vt
omnia honeftè & fecundùm ordinem
fiant, prout monet Apoftolus 1. ad
Corinth. 14. & maximè intendi-
tur per præfcriptiones Breuiarij
ac Cæremonialis. Inordinatum
enim eft & valde præpofterum,
quod maiora fefta Ecclefie præ-
fcripta folemniter celebrari ne-
gligantur, & alia minora quæ non
ita præfcribuntur adeò eleuentur
vt ipsis etiam præferantur: etfi
enim vt fuprà uifum eft, fefta San-
ctorum qui confueuerunt alicubi

folem-

solemniter celebrari, per hoc etiam ex præscripto rubricarum constituentur duplicia, relinquuntur tamen intra limites duplicium tertij ordinis (exceptis tantum festo principali Patroni vel tituli Ecclesiæ & festo Dedicacionis eiusdem, quæ constituuntur duplicia primæ classis, & peculiare insuper in occurrentia habent prærogatiuam, vt videre est in rubrica de translatione festorum n. 1. & de Commemorat. num. 3.) & merito, ne alioqui per particulares consuetudines ordo Officij Romani nimium turbetur, & quia decet maiora festa Ecclesiæ, cuiusmodi sunt primæ & secundæ classis, apud omnes eadem esse & vniuniformiter celebrari: in minoribus autem admittitur varietas, quin etiam ea ad ornatum Ecclesiæ spectat. Ex dictis etiam constat, quod si concurrant duo festa tertij ordinis, quorum vnum sit

in populo celebre & alterum tantum in choro consuetum solemniter celebrari absque celebratione populi, prius posteriori sit preferendum, quia ut dixi in omnibus festis quæ à populo obseruantur Officium celebrandum in choro solemniter, & cum illud fiat pro omnibus & nomine omnium, maior habenda est ratio publicæ celebrationis cleri & populi, quàm solius cleri. Hactenus de festis Communibus Breuiarij Romani, ac illis proprijs quæ consueuerunt alicubi solemniter celebrari, nunc videndum de qualitate cæterorum quæ non consueuerunt solemniter celebrari. Sit ergo

CONSIDERATIO VI.

*Festa propria consueta alicubi celebrari
solemniusquam simplicia, non tamen
absolute solemniter, celebranda ibi-
dem sunt in usu Romano Officio
semidupl. iuxta rubricam de officio
semiduplici num. 1.*

A Ddo, non tamen absolute
solemniter, quia rubrica ista
supponit primam de Officio du-
plici, in qua expresse dicitur, *Offi-
cium fieri duplex in festis Sanctorum,*
*qui apud quasdam Ecclesias, Religiones
vel Congregationes consueverunt so-
lemniter celebrari.* Vnde compara-
tio in hac rubrica est impropria,
ita vt positius formæ in qua fit
comparatio, videlicet solemniter,
neutri eorum quæ inter se com-
parantur, id est, neque simplici-
bus, neque alijs cum ipsis compa-
ratis competat, quemadmodum

Q 3

cum

cùm dicimus, mare Caspium esse dulcius cæteris aut furtum esse melius homicidio: alioqui enim rubrica hæc contrariaretur primæ & subuerteret quod in ea statutum est. Alia itaque festa propria consueta antè celebrari Officio duplici non comprehensa in prima rubrica (non enim omnia festa duplicia solemniter celebrantur) per hanc rubricam reuocantur in vsu Romano ad semiduplicia: quia generaliter dicit, *Officium fieri semiduplex in festis proprijs quorundam locorum seu Congregationum, quæ solemnitus apud illos quàm simplicia consueuerunt celebrari*; cuiusmodi haud dubiè sunt omnia consueta celebrari cum nouem Lectionibus, siue fuerint celebrata Officio semiduplici siue duplici, modò non solemniter. Sic etiam nonnulla festa Breuiarij Romani, quæ antè erant duplicia, à Clemente VIII. reducta sunt ad semiduplicia;

cia; idque meritò ne Officium Dominicarum toties impediretur.

CONSIDERATIO VII.

Festa propria non solemniora neque etiam solemniora quàm simplicia celebranda sunt Officio simplici, vel si in die ipsorum occurrat aliud festum vel Dominica vel Octava vel Sabbatum, vel Officium fieri debeat de Feria, de illis facienda tantum Commemoratio, nisi totaliter omittantur.

DE reliquis festis proprijs, quæ videlicet non contuerunt solemniter celebrari, neque etiam solènius quàm simplicia, nulla fit in rubricis expressa seu specialis mentio: forte ideo, quia ex duabus rubricis prædictis de Officio duplici & semiduplici, qualitas ipsorum satis colligitur: cum enim iuxta illas non conveniat ipsis Officium duplex aut se-

miduplex, sequitur à sufficienti diuisione esse celebranda Officio simplici, nisi in die ipsorum occurrat aliud festum etiam translatum, vel Dominica, vel Octaua, vel Sabbatum, vel Officium fieri debeat de feria iuxta rubricas de ferijs num. 1. & de Commemorat. num. 1. & 2. tunc enim de ipsis facienda est tantum Commemoratio; vel interdum nihil, vt in festis solemnibus maioribus seu primæ classis, iuxta rubricam de Commemorat. Quod enim eiusmodi festa in vsu Romano non sint omnino omittenda; videtur etiam ex præcedentibus colligi argumento à simili seu pari: omnium enim festorum priorum quoad hoc videtur par ratio. Vnde in rubrica de ferijs num. 1. generatim dicitur, *per annum fieri Officium de feria illis diebus, quibus infra hebdomadam in Kalendario non ponitur aliquod festum duplex, si miduplex*

vel

vel simplex, & non occurrit aliqua Octava, vel Officium S. Mariae in Sabbato, vel aliquod festum solemne, aut (quod ad propositum facit) consuetum in aliqua Ecclesia celebrari, quamuis in Calendario huius Breuiarij non sit descriptum. Quia tamen hoc non ita certum est aut clarum (posset enim hæc rubrica videri intelligenda accommodatè ad prædicta, hoc sensu, consuetum celebrari vt dictum est, nimirum solemnius quàm simplicia) rectè videntur apud nos ex his illa solum retenta, quæ sunt Sanctorum huius patriæ, ommissis cæteris, ne Officium feriale, seu simplex de tempore occurrente nimium tolleretur seu impediretur.

CONSIDERATIO VIII.

Si plura festa eodem die occurrant, vel unum in secundis Vesperis concurrat cum altero sequenti in primis, de illis iuxta qualitatem nunc constitutam iudicandum ex tabulis in fine rubricarum positis, quoad translationem, preferentiam Vesperarum, & Commemorationes faciendas.

Constituta iam quidditate & qualitate Officij singulorum festorum, illud iuxta præscriptiones rubricarum quæ de tali Officio loquuntur, planè dicendū est: & si plura eodem die occurrant, vel unum in secundis Vesperis concurrat cum altero sequenti in primis iuxta eandem qualitatem iudicandum de præferentia illorum, & de Commemorationibus faciendis ex rubricis de translatione festorum & de concurrentia Officij & de Commemorat. seu ex tabulis ex illis excerptis

& in

& in fine positus: ex quarum prior
re statim videre est de quo occur-
rentium eo die faciendum sit Of-
ficium, & ex posteriore de quo in
concurrentia faciendę sint Vespere,
& pariter an Commemoratio-
nes faciendę. Sed animaduerten-
dum, illud quod dicitur in regula
prioris tabulę pro occurſu festo-
rum eiusdę ordinis seu ad n ume-
rum 8. *Officium de digniori, translatio
de minüs digno*, accipiendum ac-
commodatę ad rubricam de trāf-
latione festorum num. 6. & ad
suprà dicta sub quintā Confid. vi-
delicet hoc modo: *Officium facien-
dum de digniori seu solemniori, & quod
minoris solemnitatis vel dignitatis est
transferendum.* Et similiter accipiē-
dum quod dicitur in regula po-
sterioris tabulę ad nu. 6. *Totum de
digniori, Commemoratio de minüs di-
gno*, accommodatę ad rubricam
de concurrentia Officij num. 2. &
ad dicta vbi suprà, videlicet hoc
modo

modo

modo: *Totum Officium faciendum de digniori vel solemniori cū Commemoratione eius quod est minus dignum vel minus solemne. Et duplex per annum maius ibidem sic extendendum & accommodandum, ut sub eo comprehendatur tam maius dignitate, quàm maius solemnitate, id est, tam dignius, quàm solemnus. Licet enim inter festa eiusdem ordinis seu generis in concurrentia & occurrentia dignius absolutè dicitur preferendum, quia videlicet eiusmodi per se sunt equalis solemnitatis ut indicatur in rubrica de concurrentia Officij num. 2. ubi tam ex consuetudine vnum eorum solemnus celebratur quàm alterum, ibi in concurrentia & occurrentia potior habenda est ratio maioris solemnitatis quàm dignitatis, prout supra explicatum est.*

F I N I S.

Ad maiorem Dei & Sanctorum gloriam.